

GŁOS NARODU

NR. 237. — ROK XXXVIII.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

PIĄTEK

4 WRZESNIA 1931.

Przedpłata wynosi:

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za gr. uic.	Przedpłata niższa dla naukowców i ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	6-20 zł.	5-70 zł.	6-20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.

Koniec dyktatury w Jugosławii.

To, co pomieszczone obok telegramy donoszą z Belgradu, brzmi prawdziwie sensacyjnie, a rzuca ciekawe światło na życie wewnętrzne w Jugosławii i kierujące nim siły.

W dniu 6 stycznia 1929 r. dokonał się w Belgradzie królewski zamach stanu. I przez lat dwa i pół rządził król Aleksander bez parlamentu, po dyktatorsku, nie pytając ludności o zdanie i nie licząc się z opinią kraju. — W dniu 2 września 1931 r. zaś dobrowolnie, bez nacisku z zewnątrz, nieprzymuszony przez ulicę, podpisał akt przywracający krajowi demokratyczny ustrój i instytucję parlamentaryzmu.

Nieznanne są jeszcze szczegóły tej dramatycznej chwili. Nieznane są także nowe prawa, zagwarantowane przez króla w nadanej świeżo konstytucji. Są to jednak rzeczy uboczne, jest to tylko tło obrazu. Uwagę naszą przykuwa sam obraz, samo zdarzenie i jego bohater.

Znaliśmy króla Aleksandra jako dzielnego i mężnego żołnierza. Pamiętamy, jak ustępując coraz dalej na południe przed wojskami mocarstw centralnych znalazł się w położeniu prawie bez wyjścia i zmuszony był już w Albanii wysłuchać rady przedstawiciela Ententy, by opuścić kraj ojczyzny i z walki się wycofał. Jego odpowiedź wówczas dana przypomina najpiękniejsze wzory patriotycznego i rycerskiego ducha.

„Ostatni — powiedział — opuścić ten kraj“.

Ze tę sama tężyznę ducha i zdolność do decyzji zachował w czasie pokoju, dowiódł dzień 6 stycznia 1929 r., kiedy się odważył wejść na drogę dyktatury...

Z tej strony był znany król Aleksander. Nie znaliśmy go jednak z drugiej strony; nie znaliśmy go jako przewidującego i ostrożnego polityka. Cenny ten dla ukoronowanego władcy przymiot objawił onegdaj, zrozumiałwszy, że dalsze trwanie dyktatury naraża na szwank przyszłość państwa. Odbiera mu bowiem zaufanie zagranicy, tak mu potrzebne teraz w okresie starań o pożyczkę we Francji, a masę ludności trzyma w obojętności na sprawy państwa.

Decyzja królewska, jako dowód rozumu politycznego, tem bardziej zasługuje na podkreślenie, że dyktatura króla Aleksandra może się wykazać pewnymi rezultatami i że jej nie ostatnio nie groziło.

Zaledwie dwa tygodnie upłynęły od uroczystego obchodu 10-lecia panowania króla. Wiatr jeszcze kołysze transparenty ku jego czci na ulicach Belgradu, a ludność jeszcze nie ochłonęła z entuzjazmu,

którym się uroczystości odznaczały. Mimo to zrezygnował król z dyktatorskiej władzy i dobrowolnie dzieli się nią z narodem. To podnosi wartość tej decyzji.

Podnoszą ją jeszcze pewne sukcesy dyktatury... Nie była to dyktatura podobna do innych w Europie. Królowi Aleksandrowi szło nie o zniweczenie „zgniłego ustroju“, o kopnięcie „gasnącego świata“ (jak w pewnym zaprzyjaźnionym z Jugosławją kraju nazwano parlamentaryzm). Jemu szło o rzecz daleko ważniejszą, niż o rozgrywkę ze zniechęconymi partiami. Chciał przyspieszyć wielkie dzieło zjednoczenia narodu, czemu na przeszkodzie stał parlament, wyczerpujący wszystkie siły na walkę między dwiema partiami: serbską partią radykałów i chorwacką, separatystyczną, partią radycowców. Parlament, który nie mógł wyjść poza tę rujnąca naród rozgrywkę, rozwiązał i sam się wziął do dzieła. Jednym z pierwszych aktów dyktatorskich był dekret, nadający państwu nazwę: „królestwo Jugosławii“ w miejsce dotychczasowej: „królestwo S. H. S.“ (Serbów, Chorwatów i Słoweńców). A zamierzenia królewskie w tej dziedzinie zostały uwieńczone zadowalającym rezultatem.

Była to może jedna, jedyna, korzyść dyktatury. Dwulecie dyktatury nie przyniosło Jugosławii poważniejszych rezultatów ani w dziedzinie gospodarczej, ani w dziedzinie polityki zagranicznej. Nie mniej jednak postęp w konsolidacji narodu stanowi jej niewątpliwą sukces... Dlaczego mimo to zdecydował się król na powrót do demokracji parlamentarnej?

Zwyciężyło w nim przekonanie o bezsilności dyktatury postawionej wobec tak ogromnego zadania, jak walka z kryzysem gospodarczym, który mimo rolniczego charakteru Jugosławii daje się jej mocno we znaki. A wiele do myślenia dać mu musiało to, co się stało na zachodzie Europy: w Hiszpanii i w Anglii, — odstraszący przykład króla Alfonsa, a mądra inicjatywa Jerzego. Pierwszy związał się na śmierć i życie monarchii z dyktaturą. Dlatego musiał ustąpić, a kraj — niestety — zostawić anarchii. Nie posłuchał rad Sanchez Guerry, nie podzielił się z narodem władzą wtedy, kiedy był na to czas; pokutuje za ten upór nie tyle sam, ile nie-szczęśliwy kraj... Drugi zaś mając w ręku decyzję w chwili ważnej, nie poszedł na niebezpieczne pomysły faszystowskie, ale cały naród przyzwał do pomocy, zainicjował porozumienie stronnictw i doprowadził do powstania rządu koalicyjnego. W parę dni „opłaciła się“ mu ta decyzja... Te dwa przykłady nie mogły nie oddziaływać

KAWE, HERBATE i TOWARY KOLONJALNE

poleca:

WOJCIECH OLSZOWSKI

KRAKÓW, Mały Rynek.

Przywrócenie parlamentaryzmu w Jugosławii.

Belgrad, 8 września. Po 32-miesięcznej dyktaturze królewskiej Jugosławia powróciła do systemu parlamentarnego. Na wczorajszej radzie ministrów, jaka się późnym wieczorem odbyła pod przewodnictwem króla i prezydenta ministrów Żiwkowicza, uchwalona została w trzech rysach nowa konstytucja, kładąca kres stanowi wyjątkowemu, wprowadzonemu przez króla Aleksandra w dniu 6 stycznia 1929 r. Wówczas król rozwiązał parlament, konstytucję unieważnił i utworzył gabinet wojskowy, jemu tylko podległy. Zarządzenia te podjęte zostały z powodu wzrastającego antagonizmu między Serbami a Kroatami, co doprowadziło w czerwcu 1928 r. do krwawej strzelaniny w Skupstynie. Już przy wprowadzeniu dyktatury król zapowiedział, że stan ten będzie tylko przejściowy. Obecnie spełnia swoje przyrzeczenie. Nowa konstytucja jugosłowiańska przewiduje parlament dwuizbowy: Izbę deputowanych i senat. Członków Izby wybiera naród na cztery lata na zasadzie ogólnego, bezpośredniego i tajnego prawa głosowania. Parlament zbiera się corocznie 20 października. Członków senatu w połowie wybiera naród, a w połowie mianuje król. — Obowiązującymi językami urzędowymi są: język

serbski, chorwacki i słoweński. Państwo nadal pozostaje podzielone na 9 banatów, posiadających obszerną autonomię. Konstytucja gwarantuje wreszcie obywatelom zupełną wolność wyznań, wolność prasy i nietykalność mieszkań.

Manifest króla Aleksandra.

Belgrad, 8 września. Dzisiejszy dziennik urzędowy przynosi manifest króla Aleksandra z okazji zniesienia dyktatury w Jugosławii i powrotu do normalnego ustroju demokratycznego. Król oświadcza, że przy zaprowadzaniu dyktatury powodował się troską o dobro i całość państwa. Sytuacja była wówczas bardzo poważna i cały (?) naród uznał trafność jego decyzji. Dalej król podkreśla zalety i moralną siłę narodu, co umożliwiło mu przejście do ustroju demokratycznego. Nowy ustrój będzie rozbudowany w kierunku, jaki najlepiej odpowiada interesom narodowym. Do tej pracy postanowił dopuścić wszystkie siły całego państwa.

„Wiara w Boga i w szczęśliwą przyszłość Jugosławii — kończy manifest — były dla mnie podniecią dla nadania królestwu nowej konstytucji“.

GABINET ŻIWKOWICZA POZOSTAJE.

Belgrad 8 września. W następstwie zmiany ustroju państwowego w związku z wprowadzeniem w życie nowej konstytucji, prezydent ministrów Żiwkowicz złożył królowi dymisję całego gabinetu. Król powierzył mu ponownie misję tworzenia nowego rządu, a na wniosek Żiwkowicza zamianował cały gabinet w dotychczasowym składzie.

Nauczyciele bez pełnych kwalifikacji mogą uczyć.

Warszawa 3. 9. (Telef. wł.). Rada Ministrów zajmowała się sprawą nauczycieli szkół średnich i seminarjów nauczycielskich, którzy z dniem 1 sierpnia stracili prawa nauczania z powodu braku pełnych kwalifikacji. Na wniosek ministra oświaty postanowiono po raz ostatni przedłużyć o dwa lata prawo nauczania wszystkim tym nauczycielom, których trudno zastąpić. W tym czasie ma każdy z nauczycieli szkół średnich, wchodzących tu w rachubę, postarać się o uzyskanie pełnych praw do nauczania.

NOWY STAROSTA W DROHOBYCZU.

Warszawa, 3. 9. (Telef. wł.) Na miejsce starosty Porębskiego starostą drohobyckim będzie mianowany p. Emeryk, starosta powiatowy z Miechowa.

na decyzję króla Aleksandra.

Wypadki w Belgradzie powinny wywrzeć duże wrażenie w świecie. Dowodzą bowiem, że po okresie urodzaju na dyktaturę wkraczamy powoli w okres demokracji parlamentarnej. Europa zaczyna rozumieć, że niema lepszego zabezpieczenia przyszłości państwa, jak zgoda narodowa i rząd demokratyczny. Przykład Jugosławii pociągnie następstwa.

Lecz wyrażając radość z powodu decyzji królewskiej, nie możemy się oprzeć pewnej wątpliwości: — czy demokracja jugosłowiańska po dwuletnim okresie dyktatury zdoła udźwignąć ciężar rządów? Czy w tym czasie zrozumiała swe błędy, które zrodziły dyktaturę?

Zanim na to pytanie odpowiemy, stwierdźmy, że — jak wynika z depeš — w jej rękach teraz spoczną losy państwa. Na razie jest wprawdzie okres dopiero likwidacji dyktatury; za nim jednak przyjdzie drugi, okres parlamentaryzmu, — a z nim i odpowiedzialność całego narodu za rządy.

W. Z.

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO ZAKUPU:

Zarówek — lamp biurowych — świeczników — wszelkich materiałów — maszyn i aparatów elektrotechnicznych.

Inż. BOLESŁAW JURSKI Kraków, ul. Jagiellońska 4. Tel. 131-98, naprzeciw Starego Teatru.

WYKONYWA WSZELKIE ROBOTY Z ZAKRESU ELEKTROTECHNIKI,

jak: Instalacje, oświetlenia i przenoszenia energii elektr. — Dźwigi elektryczne, osobowe, ciężarowe itp. —

